Kombinuje lukostřelbu a studium na FPE. Na zážitky z olympiády jsme se ptali Marie Horáčkové

3.9.2024 - Michal Švec | Západočeská univerzita v Plzni

Maruško, vítejte a moc gratulujeme k Vašemu skvělému výkonu na olympijských hrách! Hned navážu první otázkou. Skončila jste na 17. místě, což je obrovský úspěch. Jak jste se cítila a jak hodnotíte svůj výkon?

Celkově hodnotím svou účast na OH pozitivně. Letošní sezona byla velmi náročná už jenom z toho titulu ustát loňský úspěch. Myslím si, že predikce a očekávání okolí byly velmi vysoké a možná to mi moc v sezoně nepřidalo. Avšak beru to jako velkou zkušenost. Být na své druhé olympiádě a mít vyrovnaný souboj s Korejkou, to je dobré skóre. Navíc mi to dodalo motivaci na další čtyři roky.

Příprava na olympiádu byla jistě náročná. Jak vlastně vypadala? A jak jste ji dokázala skloubit se studijními povinnostmi?

Přípravu na OH jsem letos upřednostnila před studiem. To znamená, že jsem si závěrečný ročník magisterského studia rozložila na dva roky. Příprava byla intenzivní, jak v domácím prostředí, tak bylo potřeba odletět do teplejších krajin v únoru a březnu. Potom hned navazovaly světové poháry a ME, kdy časový harmonogram závodů byl víc než našlapaný. To bylo nejtěžší skloubit s termíny odevzdávání seminárních prací a zakončování jednotlivých předmětů, a připraveností na zkoušky, jelikož z časových důvodů mám většinou jenom jeden pokus. Z toho pohledu jsem velice vděčná svým pedagogům za vstřícnost pro možnost někdy individuálního termínu plnění.

Měla jste také tu čest být vlajkonoškou české výpravy. Jaké to pro Vás bylo, když jste nesla českou vlajku při slavnostním zahájení?

Být vlajkonošem je obrovská pocta. Navíc, když vás zvolí ostatní sportovci, to je uznání jedno z nejvyšších. Bylo to krásné, byla jsem pyšná na sebe, na moji rodinu, na české sportovce a Česko.

Jak jste vnímala atmosféru her a organizaci?

Atmosféra olympiády je jedinečná. Potkáváte se tam s mistry svých sportovních oborů. Každého sportovce doprovází příběh, který je většinou inspirující. Musím ocenit i dobrovolníky pro organizaci OH, byli usměvaví, ochotní. Někdy nám trochu pokulhávala doprava, ale to jenom na začátku, než se vše zaběhlo.

Co máte v plánu teď po olympijských hrách? Jaké jsou Vaše cíle do budoucna, ať už ve sportu nebo ve studiu?

Po OH si dopřávám, odpočinek. Doháním to, co přes sezonu moc nestíhám, normální životní radosti a starosti. Například teď trávím chvíle s kamarády, dopřávám si odpočinek i týden v kuse. Musím také dorekonstruovat byt, dodělat nějaké zkoušky. Olympiáda mi dodala velkou motivaci do dalších let, a proto se chci připravit na další OH 2028. Příští rok mě čeká mistrovství světa, kde budu obhajovat titul. A do toho chci dokončit studium v květnu/červnu.

Studujete poslední ročník navazujícího magisterského studia Učitelství tělesné výchovy a výchovy ke zdraví. Kam byste ráda směřovala Vaše další kroky?

Prvním krokem bude zdárné zakončení tohoto studia. Zatím nemám v úmyslu studovat něco dál. Na druhou stranu, k tomu vrcholovému sportu je dobré mít něco, co vám jinak zaměstná hlavu s tím benefitem, že po konci kariéry mám o co se opřít. Nemám v plánu jít prvořadě učit, chtěla bych více zůstat ve sportovním prostředí, kde se pedagogika také v nemalém hodí, například u trénování dětí. Nadále bych ráda inspirovala ostatní k pohybu, sportu a nebojácnosti si jít za svým snem.

Jak vás studium na Fakultě pedagogické ovlivnilo během Vaší sportovní kariéry?

V bakalářském studiu Tělesné výchovy a sportu bylo velmi náročné skloubit tělovýchovnou sportovní všestrannost s mým sportem a vrcholnými soutěžemi. Na druhou stranu, mi to otevřelo brány ke zlepšování se sama sebe a k určité psychické odolnosti. Jsem vděčná za mé spolužáky, měli jsme štěstí na skvělou partu. V době tohoto studia jsem se velmi intenzivně věnovala trénování dětí a k tomu se mi znalosti ze studia hodily.

Na Fakultě pedagogické ZČU máme řadu nadějných studujících, kteří se věnují sportu. Jak byste hodnotila podporu sportovců a sportovkyň na fakultě a celkově na Západočeské univerzitě? Co by podle Vás mohlo ještě více pomoci mladým sportovcům?

Nejdůležitější je si uvědomit, že když ke studiu chci vrcholově studovat, mám „dvě práce“, a k tomu je potřeba více píle. Sportovci potřebují vstřícnost k stanovování termínů zkoušek a úlevu v docházce na předměty, je-li povinná. To, si myslím, by mohlo být lépe ošetřeno v pokynech pro náhradní způsob plnění studijních povinností. Lze vyjednat oficiální výjimky v souvislosti se sportovní přípravou na akce jako ME, MS nebo OH.

Velkým pomocníkem je projekt UNIS VSC Victoria, do kterého je ZČU zařazena. Je to stipendijní program pro sportující vysokoškoláky. ZČU je obecně univerzita, kde je sport podporován a to i participováním na akademických hrách, nebo pořádáním sportovních akcí ZČU. Každý studující si může ke svému studiu zvolit sport pro daný semestr. Vřele to doporučuji, provětráte si hlavu, a ještě za to získáte kredity.

Co byste poradila mladým sportovcům na naší fakultě, kteří by chtěli úspěšně kombinovat vrcholový sport se studiem?

Já jsem si studium naplánovala pokud možno podle rozvrhu, abych ve škole mohla být co nejvíce. Důležité je se i o školních povinnostech bavit s trenérem a držet balanc v určitých obdobích, kdy je potřeba víc upřednostnit školu nebo naopak ten sport. V dnešních možnostech studia se dají naplánovat termíny potřebné pro splnění školy s termíny přípravy a závodů. Pak je ovšem radno být na zkoušku připraven na první dobrou. Neměla jsem v plánu školu rozkládat, ale s vědomím účasti na OH, jsem upřednostnila v daném roce sport a studium rozložila. Příští rok zase vím, že musím jarní přípravu více ohnout podle studia.

Moc děkujeme za rozhovor a přejeme spoustu dalších sportovních i osobních úspěchů.

https://info.zcu.cz/Kombinuje-lukostrelbu-a-studium-na-FPE--Na-zazitky-z-olympiady-jsme-se-ptali-Marie-Horackove/clanek.jsp?id=6975